

lapide) Ἀννίαν Γαλερίαν Ἀύρηλιαν | [Φαυ]σ[τ]εῖναν⁵, Θ[υγ]α[τ]έ[ρ]α
 Μ. | Ἀύρηλιου Καίσαρος Βήρου | καὶ Ἀννίας Φαυστεινῆς Σεβαστῆς, |
 Ἡρώδης.

Olympiae in exhedra Herodis Attici (cf. infra N. 882i) rep. (Dittenberger et Purgold Inscr. v. Olympia n. 613—616). — 1) Faustina maior, ei defunctae a. 140 vel 141 (cf. supra N. 349), multo ante quam hi tituli ponerentur, divae vocabulum non addi sane mirum. — 2) Est Ti. Claudius Atticus Herodes, sophista, cf. infra N. 8824 not. 3. — 3) Cf. supra N. 379. 380. Prosopogr. imp. Rom. I p. 77 n. 333. — 4) Vix diversus T. Aurelius Antoninus supra N. 383. — 5) Filia M. Aurelii natu maxima ut videtur, cf. Prosopogr. I p. 76 n. 351. Ad hanc ut videtur Faustinae et sororem eius Lucillam spectat etiam t. Hermoniensis IG. IV 703.

8804 ἡ πόλις | αὐτοκράτορα Κα[ίσαρ]α Μ. Ἀύρηλιον Ἀντων[ι]εῖ-
 νον Σεβ., Θεοῦ Ἀν[τ]ωνεῖνου υἱόν, Θεοῦ [Α]δριανοῦ υἱωνόν, | Θεοῦ
 Τραϊανοῦ Παρθ[ι]κοῦ ἔγγονον¹, Θε[ε]σ[τ] | Νέρβα ἐπόγονον², Ἀρμε-
 νιακὸν Παρθικὸν | Μηδικόν³, ἀρχιερέα μ[ε]γίστον, δημαρχ[ι]κ[ῆ]ς ἐξου-
 σίας, ἔπ[ι]ατον τὸ γ'.

Apud Taenarum (Kyparisso) Laconiae (CIGr. 1317 descr. Pouqueville voyage de la Grèce 3, 169 n. 3). — 1) Sic pronepotis, 2) sic abnepotis vocabulum in inscriptionibus imperatorum verterunt Graeci. — 3) Titulus positus non ante a. 166, cf. supra N. 366 not. 3 (sed ante mortem Veri, cf. N. 370); numerus tribuniciae potestatis omissus.

8805 [αὐ]τοκράτωρ Καίσαρ Θεοῦ Μ. Ἀντωνεῖ[ν]ου Εὐσεβοῦς
 Γερμανικοῦ Σαρματικοῦ υἱός, | Θεοῦ Κομμόδου ἀδελφός, Θε[ε]σ[τ] Ἀντωνε-
 νου | Εὐσεβοῦς υἱωνός, Θεοῦ Ἀδριαν[ο]σ ἔγγονος, Θε[ε]σ[τ] Τραϊανοῦ
 Παρθικοῦ καὶ Θεοῦ Ν[ε]ρούα ἀπό[γ]ονος¹ Λούκιος Σεπτίμιος Σεούηρος
 Εὐσεβῆς Περτιναξ Σεβαστός, Ἀραβικὸς Ἀδιαβηνικός, ἀρχιερεὺς
 μέγιστος, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ γ'², αὐτοκράτωρ τὸ η', ὑπάτος
 τὸ β', πατήρ | πατρίδος Αἰζανιῶν τοῖς ἄρχουσι καὶ τῇ | βουλῇ καὶ
 τῷ δήμῳ χαίρειν. |

Τὴν ἡδονὴν ἣν ἐπὶ τοῖς κατ[ω]ρθωμένοις | ἔχετε καὶ ἐπὶ τῷ τὸν
 υἱόν μου Μάρκον Αὐρηλίον Ἀντωνεῖνον ἐπιβαίνειν ἀγαθῇ τύχῃ |
 τῶν τῆς ἐρχῆς ἐλπίδων καὶ τετάχθαι μετὰ | τοῦ πατρός, φανερώ-
 τατα ἔγνω διὰ | τοῦ ψηφίσματος καὶ ἦσθην ὅτι δι' αὐτὸ δη[μ]οσίαν
 ἰγάγετε ἑορτὴν καὶ ἐδί[σατε τοῖς ἐγκορ]οῖς Θεοῖς θυσίας χάρισ[τ]η[ι]ο[ν]ος,
 [π]ο[λ]ις ὄντες ἔνδοξ[ο]ς καὶ ἐκ παλαιοῦ τῆ τῶν Ρω[μ]αίων ἀρχῇ χρη-
 σιμ[ο]ς. τὴν [π]ο[ρ]ε[σ]βεταν³ ἀμείν[ω]ς εἶδον ἐπὶ μαρτυρίᾳ τῶν κατ[ω]ρθω-
 μ[ε]νων ἐλθοῦσαν μετὰ τοῦ ψηφίσματος. | ἀπέπεμψα τὸ χρ[ι]σ[τ]α ἔμειν
 παρὰ τοῖς | ἐγκορ[ο]ῖς Θεοῖς [τε]θησ[ο]μενον. | ἐπρέσβενον Καίλιος Καμ-
 πανὸς Φλαουτιανός (et alii complures).

*Aezanis Phrygiae (CIGr. III p. 1066 = Lebas 3, 874). — 1) Adnepotis voca-
 bulum proprio vocabulo Graeci exprimere nequiverunt. Cf. supra N. 422 not. 2. —
 2) A. 193 (cf. supra N. 417. 418). Ceterum videtur esse error in numero; nam reli-
 qua testimonia anno demum 196 Bassianum ad spem imperii admotum ostendunt*